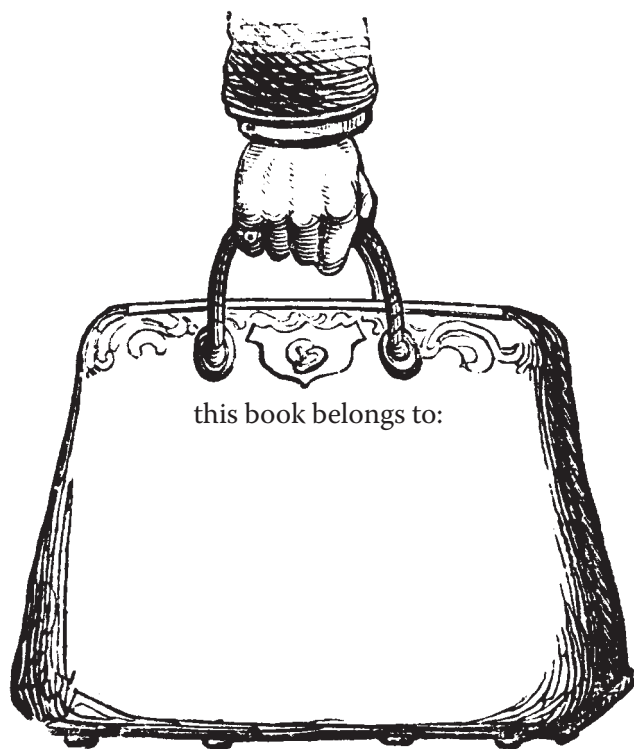
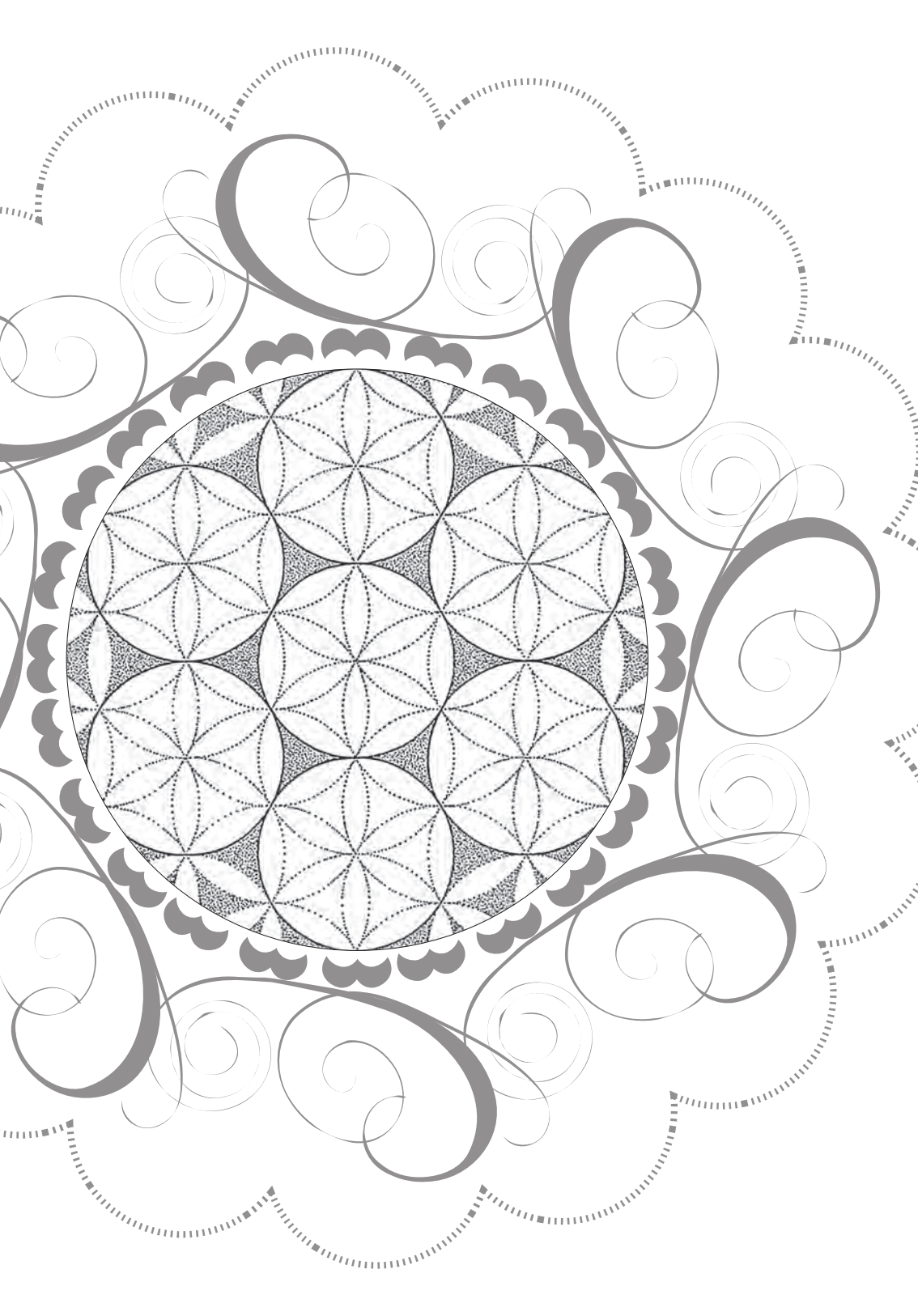

Love is remembering who you are

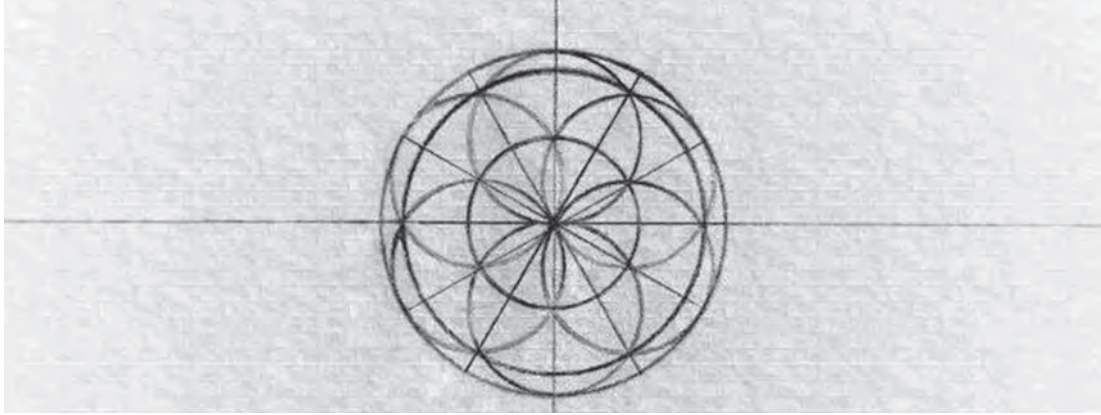
ŽANA POLIAKOV

ONA ZNA

KNJIGA O ZBUNJENOSTI KOJA TO VIŠE NIJE

anno domini 2014

Vulkani izdavaštvo

„LEARN HOW TO SEE.

REALIZE THAT EVERYTHING
CONNECTS TO EVERYTHING ELSE.”

Leonardo da Vinci

Ovu knjigu posvećujem Sonji Kovacs, Ljubici Hadžistević, Slavici Squire, Maji Ateljević Buđevac, Mileni Maksimović, Dragani Pjanić, Vanji Bokan Popović, Tanji Frleti, Nasji Veljković, Sonji Franklin, Alemki Mrzel, Ani Žikić, Lidiji Čulibrk, Tanji Ilić, Darki Radosavljević, Sanji Perić i Aleksandri Mišić, mojim prijateljicama kroz vekove koje su stajale pored mene i podržavale me kako i kad nijedan muškarac nije. Poosvećujem knjigu svim svojim ženskim precima i svim divnim, nežnim i snažnim ženama koje sam sretala tokom istraživanja o zbunjenosti, kao i prijatelju Nikoli, kome je ovo prva muška inkarnacija. I, naravno, Matzi Marku sa kojim se najviše sprdam na svoj račun.

*Mi se svi već dugo poznajemo,
zajedno putujemo kroz vreme da bismo naučili jednu stvar –
Love is remembering who you are.*

Oni koji misle da sve znaju, obično ne znaju ništa.

Ova knjiga nema konačne odgovore za sve, ali za neke od vas sigurno ima. Ako sam vas dozvala sa neke police – setićete se. Mi se obično prepoznajemo kad se sretnemo, bilo uživo, online ili u knjižari. Nije ova knjiga u vašim rukama slučajno. Nije ovo iskustvo tek tako došlo do vas. Mi se već dugo znamo.

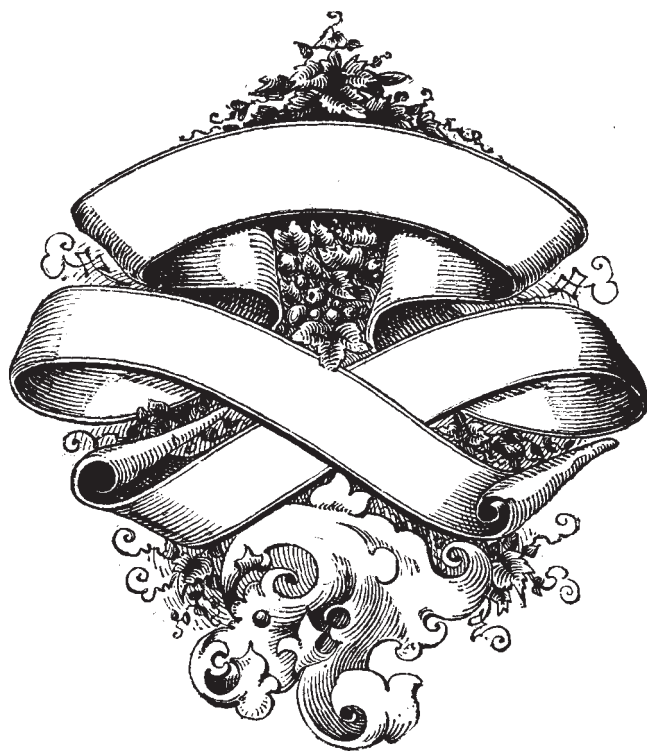
Mi smo ti koji su čekali.

Disclaimer: this is a real story.

Ona to zna, ona zna
da je dugo, dugo...
Ona to zna, ona zna
da je dugo, dugo, volim već.
Molim je da, molim je
da mi bar jedanput...
Molim je da, molim je
da mi bar jedanput veruje.
I kad je vidim, ja se pitam
da l' postojim?
I kad je vidim, ja se pitam
da l' ona zna?
Ona to zna ona zna
da je ludo, ludo, volim ja.
I svake noći
kada sanjam
ona me voli.
I svake noći
ja se pitam
da l' ona zna?
I svake noći
kada sanjam ona me moli,
I svake noći ja se...
Ona to zna ona zna
da je ludo, ludo volim ja.

VIS Idoli, 1985.

Remember why you started.

Teorija u praksi

PUT YOUR KNOWLEDGE INTO PRACTICE.

Kako to svako čas objaviš neku knjigu? – pita me jedna od prijateljica.

Eh, kad biste samo znali kako i koliko odbojujem svaku. Ali ovo je poslednja u nizu na temu i sa podnaslovom još jedna knjiga o zbunjenosti. Trilogija se pretvorila u *Sagu o zbunjenosti* i time završavam jedno veliko poglavlje u svom životu i radu.

Ovaj je svijet sanovnik.

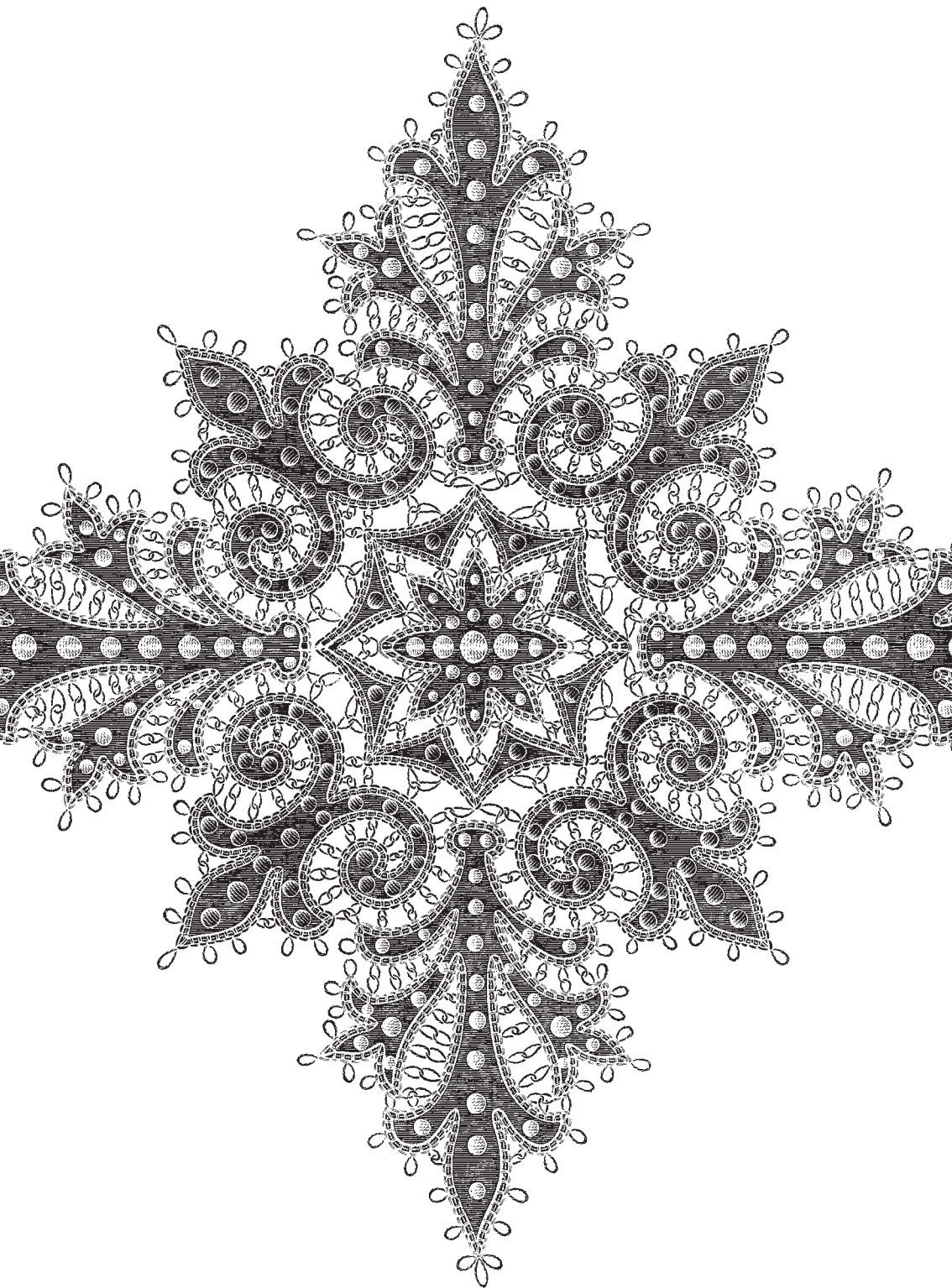
Ovaj život san je.

Ovaj sanjač čita svoj san, sanovno.

Ali jedan se san drugim ne tumači.

Vesna Krmpotić, 108, the book

Ljudi ne žele istinu, nego samo lepo pakovanje. Ja volim istinu upakovanu u lepo pakovanje. Stoga vam možda čitanje ove knjige neće biti uvek najpriyatnije iskustvo, ali prođite zajedno sa mnom kroz sve što boli i, bez obzira koliko bolelo, koliko puta morali da rezimirate sve delove svog života i opraštate, bez obzira koliko ova knjiga bude zvučala kao operacija na otvorenom srcu, bez anestezije, na kraju je istina ono što će nas osloboditi. I mene i vas.

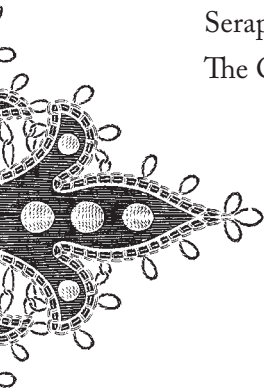

„Na onom pustom ostrvu ostavila sam nepoverenje prema muškarcima, tako da ću u narednom periodu više da verujem“ – rekoh sebi na kraju druge knjige o zbunjenosti. *Vera*, divna reč, a *verovati* – pa to je najteži zadatak čoveka svakog vremena, a pogotovo ovog našeg. Mnoge stvari znam toliko da znam i koliko ne znam.

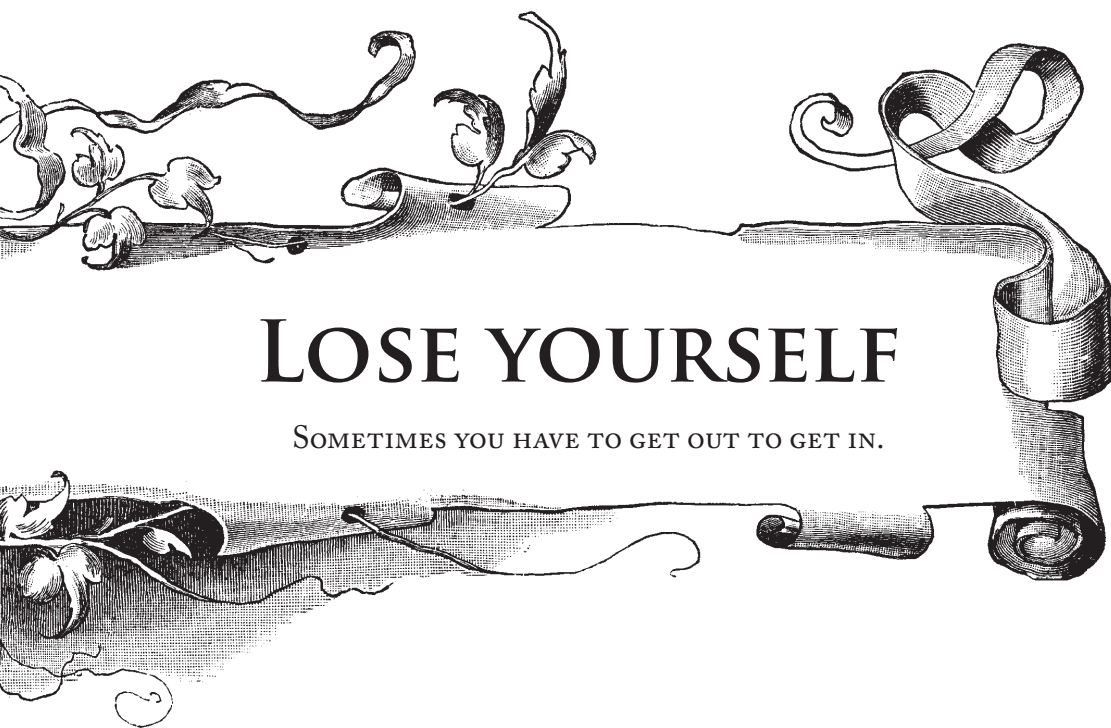
Ali, kao što reče Oracle u poslednjem Matrix-u kad su je pitali da li je znala šta će se desiti, da sve što ima početak ima i kraj, da nakon svakog rata dolazi mir...

Seraph: *Did you always know?*

The Oracle: *Oh, no. No, I didn't. But I believed... oh, I believed.*

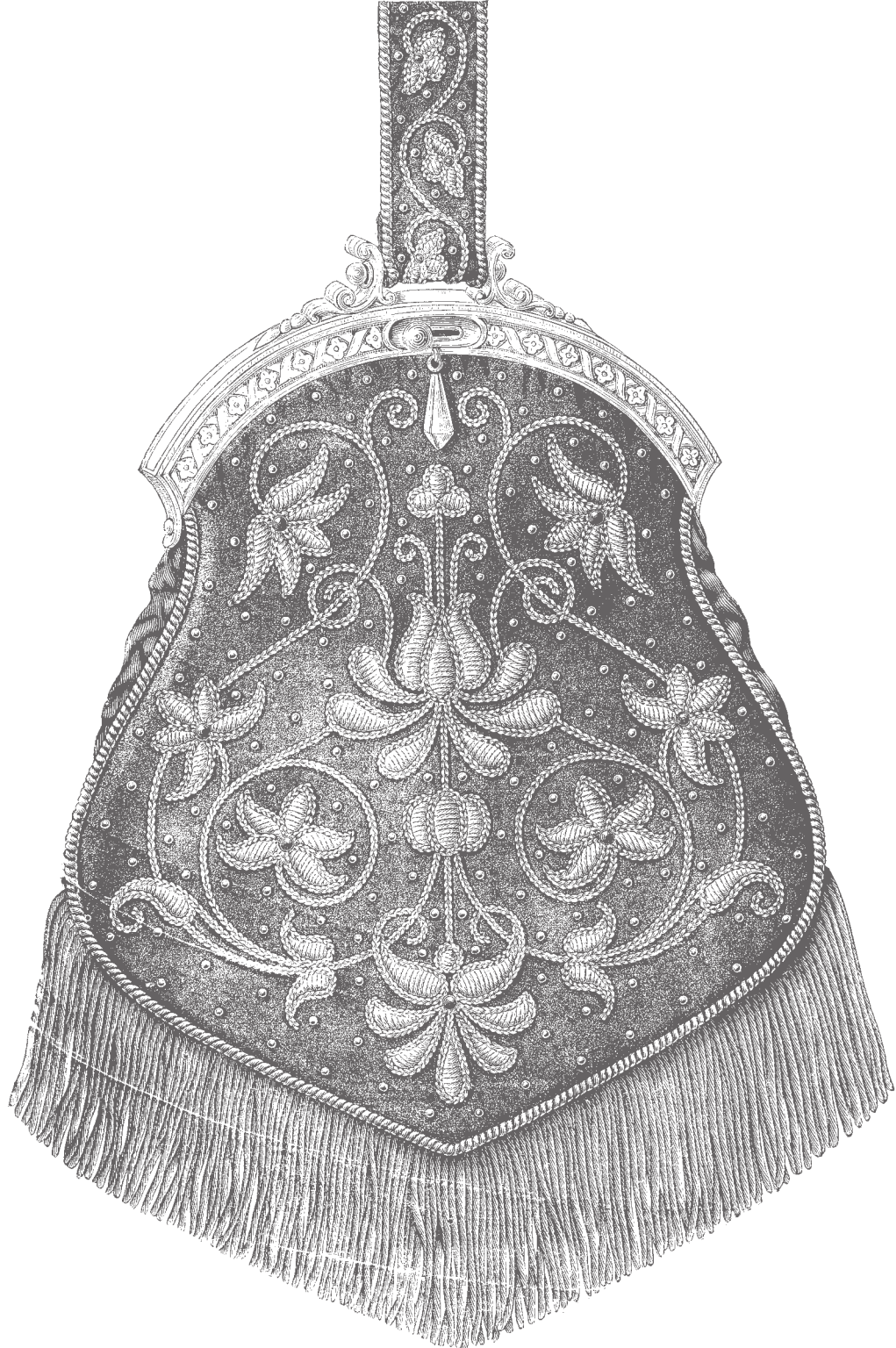

LOSE YOURSELF

SOMETIMES YOU HAVE TO GET OUT TO GET IN.

Fake yourself

SVE BILO JE LAŽNO.

I pre neko veče dođe mi u posetu moj alter ego ili fake me, ne znam kako da se nazovem. Zvoni M.

– Dobro veče, mi stigli! – On i moj standby u prirodnoj veličini. Smejemo se jedno pet minuta na vratima. Onda dođe i S. Društvo kompletno. S. i M. kao sadomazo kombinacija. Small i Medium, fali mi samo neki L. Marko i Sale su kidnapovali moj poster u prirodnoj veličini, sa promocije koja se održavala povodom knjige Soulfood u Vulkanovoj knjižari. I odveli me još te večeri u provod, išla sam na izložbu u Rex, slikali se oni i svi njihovi projatelji, davali mi svašta da jedem tokom noći, silno su ze zabavili. Sale mi je objašnjavao čitav koncept izložbe. Potom je Marko otvorio profil na FB Žana Poliakov i skupljao prijatelje koji su bili malo zbunjeni, ko je sad ova Žana? Neki su mi javljali šta se događa, a mene je beskrajno zabavljalo; tu Žanu nazvali smo Kartonela. Jer je od kartona, jel'. Bilo je skroz bizarno kada Marko i ja razgovaramo, on sa Kartonelinog profila, ja sa mog. Razgovaram sama sa sobom. Marko me je inače, kao Kartonelu, nosio svugde sa sobom, u kolima, išla sam sa njim na posao, na sastanke, htela da se bacim sa prozora od dosade... nije mu posao bio uzbudljiv.

No gde god da me je vodio, svi su se nekako obradovali i igrali se kao deca sa igračkom. Potom smo objavili da smo Kartonela i ja u vezi. I dalje je bilo zabavno. Kasnije, kad mi je u nekom trenutku bio prepunjen profil, prebacila sam se na Kartonelin. I dalje ga koristim. After all, it is all me, čak i fake me. *Fake is real.*

Identitet je vrlo čudna stvar ... da li je to samo ime i prezime? Da li je to ono što smo mi ili smo ono što ostane kad se label poput imena i prezimena izbriše. Postoji i ta fama oko reputacije, pogotovo u bezličnim krugovima ljudi koji imaju problem da se izljube sami sa sobom u ogledalu, reputacija je neka vrlo važna stvar. I njihovu reputaciju svako može da naruši, svaki čas neko napada nečiju reputaciju.

Kad se malo izmaknete, *reputacija je meaningless koncept*. Reputacija je ono što drugi misle o vama, a drugi misle o vama onako kakvi su oni. To nema nikakve veze sa osobom o čijoj se reputaciji radi. Apsolutno nikakve, ako neko pogađa vašu reputaciju i reagujete, trebalo bi da porazmislite malo sami sa sobom – vi znači mislite isto, ako ne, onda nastavite dalje. Svako ima pravo da misli šta hoće ili, što bi mi jedan mudar mladić rekao, *svako ima pravo da uživa u svojoj gluposti* :)

Drugi, jednako zabavno meaningless koncept našeg vremena je *popularnost*. Šta je to zapravo? Kad pitate danas decu šta će biti kad porastu – odgovaraju da će da budu poznati. A po čemu poznati? Ima tu negde i smisla, svako ljudsko biće želi da bude voljeno, prihvaćeno i priznato. Svako biće želi da po nečemu bude i značajno, da njegov život ima smisla, da ostavi neki trag u vremenu. *Poznat po značaju*. Sad, nekako bi roditelji mogli da objasne deci da mogu da budu poznati i tako što će napraviti neki software, otkriti lek za neku bolest, sprečiti ekološku katastrofu, nahraniti neku gladnu decu, pomoći ljudima u